

Мужик та Лисиця (1853)

Глібов Леонід Іванович

Колись-то Мужика Лисиця попитала:
— Скажи, будь ласкав, куме мій,
За що се честь така ось шкапі сій?
Про се вже я давно спитать тебе бажала;
Коли не подивись —
Вона з тобою скрізь:
Чи у дорозі, чи на полі;
І їсти й пити їй доволі...
А як признаться, то вона
Скотина предурна!
— Але! — їй каже кум,— не в розумі тут сила!
То все бриднє... Тут думка не така:
Нам треба тільки, щоб возила
Та слухалася батіжка.

1853

Постійна адреса: http://ukrlit.org/hlibov_leonid_ivanovych/muzhyk_ta_lysytzia